

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. III. Corollarium. An Petri Primatus importârit Monarchiam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

Iorum, ostendit, hos equidem præcæteris insignes fuisse, at eos inter se in primatu æquales fuisse, non probat. Namque non raro non solum Petrus & Paulus, sed & alij Apostoli his nominibus decorantur. Sic ipse Paulus comparat se cum magnis Apostolis: hoc nomine Petrum, Iacobum & Ioannem indicans, quos Ecclesiæ columnas appellat, Sic Chrysostomus tres istos cæteris omnibus Apostolis præstitisse, ait in serm. de præmijs sancti. & in cap. 15. 1. ad Corinth. & in Ep. ad Galatas, initio, Petrus, inquit, Iacobus & Ioannes non prohibebant circumcidi, cum essent inter Apostolos primæ dignitatis. Idem Apostoli tres à Victore Antiocheno in Marc. cap. 9. dicuntur Apostolorum Coriphæi, qui primas inter Apostolos obtinebant. S. Aug. in Ep. ad Galatas, Petrus, inquit, Iacobus & Ioannes honoratiore erant cæteris Apostolis. His adde Clementis locum ex Eusebio superius citatum, ex quibus pariter inferri posset, si quid valeat Adversariorum confectio, Petrum, Iacobum, & Ioannem Primatûs individui fuisse participes, non secus ac Petrum & Paulum; sed istud imprudenter omnino fieret. Sciunt enim omnes, hæcæ phrasibus non significari omnimodam eorum, qui cæteris præferuntur, æqualitatem, sed tantum eorum super alios præstantiam: sic cum Virgilium, Horatium & Ovidium voco Poetarum Principes, non intendo, istos secum invicem comparare, & omni modo æquales statuere, ita ut nullus inter eos sit superior; sed hoc unum volo, eos inter Poetas eminere, & cæteris præstantiores esse. Quin etiam fieri potest, imò sæpissimè sit, ut istæ appellationes latè somantur, & nonnunquam primus aliquis vocetur ac Princeps, qui non absolute primus est, sed insignis tantum. Sic Cicero dicitur Oratorum Princeps, licet Demosthenes cum eo de primo gradu contendere possit. Sic Horatium Poetarum principem dicere nemo veretur, quamvis Virgilium ei præferendum esse, vix quisquam dubitet. Haud ergo mirum, si nonnunquam Paulus solus dicatur primus, ac Princeps Apostolorum, non quod absolute primus sit, sed quia inter primos & principes numerari potest. Adde, quod unus dici potest alio prior ac præstantior secundum aliqua: & sic Paulus Petro præferri potest, quia, ut ipse ait, cæteris abundantius pro Christo laboravit, unde & seipsum comparat magnis Apostolis Petro, Iacobo & Ioanni, nec minus quidquam se fecisse, ait, quamvis alibi minimum se Apostolorum appellet.

8. Unum pro specialibus Petri Primatûs præminentijs vindicandis hic superaddo. Nempe in eo, quod Romana Ecclesia dicitur fundata super Petro simul & Paulo, iubesse æquivocationem ex sanctis Patribus, ac ipsismet sacris Litteris elucidandam. Nam unus sensus esse potest, quod non Petrus duntaxat, sed etiam Paulus Verbi Divini prædicatione ac martyrio suo fundarit & firmarit Romanam Ecclesiam. Alter verò sensus esse potest, quod Ecclesia Romana exultat fun-

data super autoritate Apostolicâ, per mortem Apostolorum minime extincta, sed cum perpetuo Ecclesiæ statu conjuncta, adeoque in successores usque ad consummationem sæculi futuros transferibili. At prior sensus omnino tenendus est, ad stipulante Dionysio Corinthiorum Episcopo in Epist. ad Rom. ubi sic habetur: *Ambro* (Apostoli Petrus & Paulus) cum & nostram Corinthi, & vestram Romæ Ecclesiam fundassent, & ejusdem doctrinæ præceptis tum nostros animos, tum vestros imbuisent, eodem tempore pariter Martyrium subierunt. In quem sensum sanctus quoque Irenæus lib. 3. cap. 1. ait: *Matthæus* in Hebrais ipsorum linguâ scripturam edidit Evangelij, cum Petrus & Paulus Romæ evangelizarent, & fundarent Ecclesiam. At hanc a Petro & Paulo annunciatam Romanæ Ecclesiæ fundatricem fidem, idem Irenæus lib. 3. cap. 3. ait, ad sua usque tempora pervenisse per successiones Episcoporum, & hinc propter potentioris principatitatem necesse esse, ad Romanam Ecclesiam convenire omnes Ecclesias. Est autem superius ex sacris Litteris, sanctisque Patribus, ac Oecumenicis Concilijs demonstratum, istam potentioris principatitatem ita fuisse collatam Petro, ut non transiret in alios, nisi in Petri Successores: autoritate Apostolicâ in Paulo, cæterisque Apostolis se habente solum ad instar Legationis personalis. Quare eatenus verum est, quod Ecclesia Romana quoad fidem ac Evangelium æquè a Paulo, atque a Petro sit fundata, ut tamen fidei illius perpetuitas conjuncta sit cum principatitate, seu autoritate Apostolicâ, quæ ex solo Petro, seu Ordinario per Christum constituto Ecclesiæ Pastore, transeat in successores.

Hinc quando dicitur, Paulo haud secus ac Petro fuisse commissa totius orbis cura, minime per hoc significatur æqualitas in Primatu ordinariæ, in successores transferibilis potestatis plenitudinem importante, sed quoad Apostolicæ autoritatis personalem duntaxat delegationem. Cujusmodi delegatio Apostolica Elielio pag. 322. teste, præcipuè conveniebat Paulo, quia Gentium erat Apostolus & innumerarum Ecclesiarum fundator, qualem proinde specialem curam habere tenebatur. *Quis*, inquit, infirmatur, & ego non infirmor; quis scandalizatur, & ego non uror? Quotidiana mihi incumbit sollicitudo omnium Ecclesiarum; ob charitatem scilicet & affectum, quo fideles omnes, ac præsertim eos, quos ipse ad fidem adduxerat, complectebatur.

Corollarium.

An Petri Primatus importari Monarchiam?

ELliesius cit. pag. 322. respondet 1. Si Monarcha dicitur, qui primum obtinet locû, qui Primatum inter alios tenet, haud dubium est, Petrum hoc sensu fuisse Monarcham. Si verò Monarchia sumatur pro autoritate absoluta, nec non pro dominatu, cui nullus se se potest opponere, nego Petrum hoc sensu Ecclesiæ Monarcham fuisse; hanc etenim

etenim Monarchiam à se & suis rejicit Christus, cum ait: *Reges gentium dominantur eorum, vos autem non sic.* Et Petrus ipse scribens: *Pascite, qui in vobis est, gregem Dei, non coactè, sed spontaneè, non dominantes in Cleris, sed forma facti gregis ex animo.*

51. Hic nonnihil sistendo, facile concesserim, Petri primatum haud importare absolutam dominij potestatem, attamen indefinitam Clavium autoritate dotatum esse, liquet ex hæcenus deductis sacra Scripturæ, ac Patrum testimonijs.

52. Idem Theologus *loc. cit.* respondet. Si deregimine sit sermo, primam Ecclesiam Aristocratiam usam fuisse. Nihil enim solus Petrus statuit, sed simul cum Apostolis & senioribus: sic cum eligendi fuerant Diaconi, communi Apostolorum consilio & autoritate id factum est; cumque de circumcissionis & legalium observatione longè gravior difficultas foret exorta, illa non Petri autoritate, sed Apostolorum, teniorumque Hierosolymis congregatorum judicio definita est. Atque adeo verum est, Petri non fuisse absolutum Monarcham aliorum Apostolorum, ut Paulus non sit veritus ei in faciem resistere, cum Gentes ad Judaicas caeremonias observandas vellet impellere. Constat ergo, Petri Primatum non fuisse Monarchiam absolutam, aut dominatum in cæteros Apostolos; quod idcirco monui, quia solent hæretici hæc secum invicem confundere, & Catholicos accusare, quasi Monarchiam absolutam & dominatum in Ecclesiâ admittant, quod à veritate alienum est.

53. Verùm super hisce brevem faciendo reflexionem, videtur distinguendam tum de Clavibus Regni Cælorum *Matth. 16.* Petro promissis, & *Joannis ultimo* commissis, quæ indefinitam & absolutam *Iurisdictionis*, nimirè verò *Dominatus* potestatem important. In hoc enim differt iurisdictionis à dominatu, quod iste pro sine habeat proprium commodum, illa verò utilitatem spiritualem pauperum ovium, quam, remoto omni dominatu, in Ecclesiâ Prælati exigit Divus Petrus *supra* allegatus.

54. Tum de potestate Collegio Apostolico intra Concilium Oecumenicum deinceps representando pro perpetuo Ecclesiæ statu *Matth. 18.* promissâ. In cuiusmodi Concilij Decretis stabilendis, oportet, tum Ecclesiæ Caput, Christi vicarium nomen præferens, tum reliquam Ecclesiæ ex Prælati in Concilio aggregatis consistens Corpus Hierarchicè consentire, ut omnimodam obtineant firmitatem: Sicque adeo Regimen Ecclesiæ per Concilium Oecumenicum representatæ est Aristocratia & monarchia mixtum.

55. Tum de Petræ, super quam Ecclesiâ edificanda esset, firmitate, infallibilitatem à portis inferi haud superabilem in rebus fidei importante, Petro Divinitus promissâ *citato Matth. 16. capite.*

56. De qua proinde Petrâ concertatur, utrum antecedenter ad adificationem Ecclesiæ in Concilio representatæ, vel ubi hoc æ-

difficium sub Duorum Corporis scilicet Hierarchici & Capitis consensu in fidei Dogmatibus condendis jam est consummatum, omnimodæ infallibilitatis firmitatem obrineat, sicque puro Pontificis Romani Monarchico, vel Aristocratico intra Concilium mixto regimini innitatur?

§. IV.

De Romanæ Ecclesiæ Primatu.

AD demonstrandum Ecclesiæ Primatum, aut Ellielius *presenti dissert. 4. cap. 2.* non sufficere, ut ostendatur, Petrum inter Apostolos Primum habuisse locum, quippe non comnis à Petro fundata & instituta Ecclesiâ, primatum tunc habuit; alioquin Antiochena & aliæ quàm plurimæ orbis Ecclesiæ quas constituit, & saltem ad tempus aditus, primatum sibi vindicarent: quapropter ex traditione ostendendum est, quænam ex Ecclesijs à Petro fundatis primatus honore dignata fuerit.

ARGUMENTUM I. Ellielij.

Hic Author *loco citato* probat i. soli Romanæ Ecclesiæ, non alteri semper competisse, ut præ reliquis à Petro fundatis Ecclesijs Primatus honore dignata fuerit, idque evinci ex unanimi traditione; Cujus primus testis est Irenæus *lib. 3. cap. 3. Maxima*, inquit, & antiquissima à duobus Apostolis Petro & Paulo Roma fundata Ecclesiâ, eam quam habet ab Apostolis fidem per successores Episcoporum pervenientem usque ad nos indubitè consundimus omnes eos, qui præterquam quod oportet, colligunt, ad hanc enim Ecclesiam propter potentioris principalitatem necesse est, omnem convenire Ecclesiam: hoc est, eos qui sunt antiqui fideles, in quâ semper ab is, qui sunt antiqui, conservata est ea, quæ est ab Apostolis tradita.

Secundus testis est Cyprianus *Ep. 54. Navigare*, inquit, audent ad Petri Cathedram, atque ad Ecclesiam principalem, unde unitas Sacramentalis exorta est.

Tertius, Gregorius Nazianzenus in *cartine de vitâ suâ*. Romam vocans universi mundi Præsidem.

Quartus, Rufinus in *inveſt. 2. in Hieronymum*. Romanam Ecclesiam appellans omnium Ecclesiarum Caput.

Quintus Augustinus *Epist. 168. nunc 49.* ubi ait, Principatum Apostolicæ Cathedre semper in Romanâ Ecclesiâ viguisse, & *Epist. 105. nunc 196.* De cuius, inquit, gratia commendatione maxime ad Romanos Apostolica Epistola loquitur, ut inde se predicatio eius vellet à capite orbis toto orbe diffunderet. Et contra *duos epistolâ Pelagij lib. 2. cap. 1. ad Bonifacium Romanam Urbis Episcopum* hæc ait: *Communis est nobis, qui fungimur Episcopatus Officio, quantum in eo præeminet celsiore fastigio specula potestatis.* Et antea, quamvis alius prædicat.

Sextus Theodorit, qui in *Epist. ad Leonem*, Romanam Ecclesiam orbi universo præesse scribit.

Hos